

Bij de eerste ontmoeting

TOESPRAKEN

GEHOUDEN BIJ DE OPRICHTING DER FEDERATIE
VAN CHRISTELIJK-HISTORISCHE JONGEREN-GROEPEN
OP 7 MEI 1927 TE UTRECHT DOOR Mr. Dr. J. SCHOKKING
— EN Prof. Jhr. Mr. B. C. DE SAVORNIN LOHMAN —

Uitgave van de Chr. Historische
Jongerengroep „'s-Gravenhage”.

Bij de eerste ontmoeting

TOESPRAKEN

GEHOUDEN BIJ DE OPRICHTING DER FEDERATIE
VAN CHRISTELIJK-HISTORISCHE JONGEREN-GROEPEN
OP 7 MEI 1927 TE UTRECHT DOOR Mr. Dr. J. SCHOKKING
— EN Prof. Jhr. Mr. B. C. DE SAVORNIN LOHMAN —

Uitgave van de Chr. Historische
Jongerengroep „'s-Gravenhage”.

REDE VOORZITTER

CHRIST.-HIST. UNIE.

INLEIDENDE BESCHOUWING
VAN MR. DR. J. SCHOKKING.

Jonge Dames en Heeren!

Wanneer U, zooals ik van de meesten Uwer onderstellen mag, kennis genomen hebt van hetgeen ik als Voorzitter van de Christ. Hist. Unie op haar laatste algemeene vergadering van de vorming van een Chr.-Hist. Jongerengroep heb gezegd, dan zal het U niet verwonderen, dat ik er mij in verheug, dat zij in betrekkelijk korten tijd reeds dermate is uitgegroeid, dat er behoefte werd gevoeld aan een algemeene vergadering.

Wel zij het mij aanstonds vergund op te merken, dat geen vergadering gerechtvaardigd is, die niet aan een werkelijke behoefte voldoet en dat het wellicht een van de dingen is, waarom juist de jongeren zullen worden geplaatst om het aantal vergaderingen weer terug te dringen binnen het aangewezen kader dan die uit te breiden, in zooverre als onze tijd een te veel heeft aan redeneeringen tegenover de daad. Maar dit neemt niet weg, dat een over verschillende plaatsen verspreide groep van het zelfde bedoelen nu en dan in gemeenschappelijke vergadering moet samenkomen.

Dit is noodig om de aanraking met elkander levend te houden, om zich in die aanraking van den aard van het gemeenschappelijk bedoelen en van den daardoor gevoerde arbeid rekenschap te geven en alzoo telkens beter den weg te kunnen zien, die daartoe bewandeld moet worden.

Dit stelt zijn eigen eischen, wanneer nog veelszins aan het begin wordt gestaan, zooals gij vermoedelijk reeds dezen middag, toen gij uw eerste gemeenschappelijke ontmoeting hebt gehad, *) zult bemerkt hebben.

En laat ik er aan toe mogen voegen, dat het niet vreemd zou zijn, wanneer bij het vervolgen van den weg blijken zou, dat op een of ander punt reeds spoedig herziening moet volgen.

Ik zeg dit natuurlijk gansch algemeen, op grond van de ervaring, waaraan gij evenmin ontkomen zult als anderen vóór U, en het is goed daarmee dadelijk rekening te houden.

Want hetgeen ik zoo even noemde als het voorname doel van een gemeenschappelijk samenkomen, is moeilijker dan het schijnt.

Ik zal daarover echter thans niet meer zeggen. Het gezegde diende slechts om mogelijke teleurstellingen te voorkomen en om U op de rechte wijze te bemoedigen in plaats van te ontmoedigen.

Aan de rechte bemoedigingen toch voor de belangstelling in het politieke leven is groote behoefte.

Dit zeggende, ontken ik niet, dat daarin onwillekeurig opgesloten ligt, dat daaraan over het algemeen veel ontbreekt; dat het feit van een zoo algemeene deelneming aan de politieke verkiezingen als in ons land, gelijk in de meeste andere landen gevonden wordt, op zich zelf nog niets zegt van de mate, of liever nog voor den aard der belangstelling, als in dit geval gevorderd wordt, zal het staatkundig leven van een volk daardoor inderdaad worden gediend.

Of daaraan vroeger voldoende aandacht gegeven is; of

*) Bedoeld wordt de huishoudelijke vergadering, waar de behandeling der statuten aan de orde was.

dit thans langzamerhand de aandacht krijgt, die het verdient, onderzoek ik voor het oogenblik niet.

Het is mij genoeg voor U uit te spreken, dat ik het opkomen van de jongerengroep in dit verband een gelukkig verschijnsel oordeel, dat ik dit inderdaad toejuich en het mij aangenaam is daaraan in uw midden uiting te kunnen geven.

Want ik meen daarbij van de onderstelling te mogen uitgaan, dat uw bedoelen geen ander is dan, voor zoover uw arbeid dit eenigszins toelaat, in den vrijen tijd kennis te vergaderen omtrent den aard en inhoud van het politieke leven en dan inzonderheid omtrent de waarde en beteekenis van de Christelijk-Historische beginselen voor dat leven.

Ik zeg: „voor zoover uw arbeid dit eenigszins toelaat.”

Daarmee bedoel ik dit.

De arbeid zij en blijve het eerste en voornaamste. Er is groot gevaar in onzen tijd dit uit het oog te verliezen. Onze menschenlijke samenleving heeft meer dan ooit behoefte aan krachtig aangevatten, met opgewektheid verrichten en met volharding doorgezetten arbeid.

Niet allereerst aan redeneeringen over den arbeid, maar, ik zeide het U reeds, aan dien arbeid zelf.

Wat ik eens op een tocht door het Noorden van Frankrijk, kort na den vreeselijken oorlog, in de verwoeste streken overal zag aangeplakt: „Pas de discours, pas de conférences, mais du travail” is het parool, dat nog en overal moet uitgegeven worden.

En dan niet alleen gedragen door harde noodzakelijkheid, maar door de waarde, die de arbeid voor het leven zelf heeft.

Tegenover de geringschatting van den arbeid, die in beschouwing tot uiting komt, roep ik U zonder eenige aarzeling toe: hebt den arbeid lief!

Ook, wanneer gij U nog slechts voorbereidt door studie voor eenige maatschappelijke betrekking mag, sterker: moet ditzelfde gelden.

De arbeid, hoe onderscheiden ook, in verband met aanleg, gaven, krachten zoowel als niet minder met de omstandigheden en steeds wisselende eischen van het maatschappelijk leven en de voorbereiding daartoe moeten als het voornaamste ook het eerste blijven.

Niet zonder opzet stel ik dit voorop, opdat er geen misverstand zij omtrent de juiste orde, die ook naar Christelijk-Historische opvatting in acht genomen moet worden.

En om dan nu met te meer vrijmoedigheid te herhalen, dat het slechts kan worden toegejuicht, wanneer in den vrijen tijd of ook in verband met de studie aandacht gegeven wordt aan hetgeen betrekking heeft op het politieke leven.

De vereeniging van de Christelijk-Historische Jongeren zie ik dan zóó, dat gij daarin het geboden middel hebt om elkander te vinden, te helpen, te steunen, en, wanneer ik het zóó eens zeggen mag, dat zij ook de gelegenheid biedt aan de Christelijk-Historische Unie zelve om U daarbij de noodige leiding en steun te geven.

Dit te mogen doen, zullen zij, die in de Unie en in haar verschillende deelen de leiding hebben, slechts op prijs kunnen stellen.

Want daardoor is er meer zekerheid dan te voren, dat de Christelijk-Historische beginselen niet slechts doorgegeven worden aan U, het opvolgend geslacht; maar dat die tot krachtigen ontwikkeling zullen kunnen komen onder ons volk.

Wel brengt de aard van uw groep als vereeniging van jongeren met zich, dat de arbeid, dien gij te verrichten hebt, naar binnen blijft; maar naarmate deze ernstiger, hoop-

voller, blijmoediger wordt opgevat, zullen de vruchten daarvan in de toekomst naar buiten kunnen treden.

Zonder *scholing* gaat het ook voor een rechte deelneming aan het publieke leven nièt.

Niet allen worden geroepen om een plaats in de politieke lichamen in te nemen.

Maar, mijne jonge vrienden, om te beoordeelen, wie daar een plaats op het best zullen kunnen innemen; ook daarvoor is *scholing* noodig.

De Christelijk-Historischen zijn er geenszins op uit, dat de mannen, die zoodanige plaats zullen innemen, als vroeger uit bepaalde kringen of standen des volks komen.

Neen, in dit opzicht aanvaarden zij niet alleen de historische ontwikkeling, maar grijpen die ook met graagte aan.

Doch wel leggen zij er nadruk op, dat wie daartoe ook geroepen worden, dit doen in het besef van de groote verantwoordelijkheid, welke dat met zich brengt.

En daartoe behoort ook dit, dat men verstaat een zoodanige kennis te moeten bezitten, die in staat stelt datgene te beoordeelen, wat daar wordt voorgelegd.

Naar Christelijk-Historische opvatting is daarbij wel het allereerste, dat er kennis, liever zeg ik nog, in overtuiging gewortelde kennis is van de beginselen, die dat oordeel in het algemeen moeten richten en leiden.

Het is de groote waarde van die opvatting, dat zij in dit opzicht vaste richtlijnen biedt.

Vaste richtlijnen, niet meer, maar ook niet minder.

Niet meer — daarmee bedoel ik dit, dat het bepaalde antwoord op iedere voorkomende vraag niet aanstonds gereed ligt.

Het zal misschien een van de meest gewenschte en noodige ervaringen zijn, dat gij al leerende bemerkt, dat dit

geen zwakheid, maar kracht, geen armoede, maar waardevol bezit is.

En dit juist, omdat het antwoord niet afhangt, niet mag afhangen van het toeval, van het oogenblik, van het wisselende sentiment, van de opinie der meerderheid, die geen andere basis heeft dan het getal.

Neen, en nu zeg ik, ook *niet minder dan vaste richtlijnen*.

Doch die dan ook in haar zuiverheid moeten worden bewaard en naar haar eigenlijken inhoud worden gekend.

Het *Woord Gods* sta daarbij in zijn ongereptheid en eeuwige waardij voorop.

Het wordt gezien en verstaan in het licht der historie, die beleden wordt als vrucht der voorzienigheid Gods, die over alles, ook het volksleven gaat.

Moge de ontwikkeling van uw jongerengroep daarom staan in het teken van het *Woord Gods*, hetwelk in Christus zelf zijn hoogste en kostbaarste openbaring heeft. Dat daaruit geput worde om aan ons volksleven in de toekomst stuur en richting te geven.

En kome die ontwikkeling, waar wij ons aansluiten aan de rijke historie van ons volksleven, dit leven zelf ten goede.
